

<p>Modře označené štítky znamenají, že není zaplacené předplatné! Předplatné na jeden rok je 32,71+ 2,29 (GST) = 35 kan. dolarů Cena 1.40 + 0.10 (GST) = 1.50 dolaru.</p>	<p>Agreement # 40005374/ Registration # 09089</p> <p>Datum, dokdy jsou noviny předplacené, je v pravém horním rohu štítku!</p> <p>J Time Committed À délai convenu</p>	<p>Telefon: 416/530-4222 Fax: 416/530-0069 E-mail: abe@zpravy.ca abe@satellite1-416.com</p>
--	---	--

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

No. 10.

(360.)

Vol. 16.

Thursday,

May 11,

2006

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2

www.satellite1-416.com nebo www.zpravy.org nebo www.zpravy.ca

Lucerna pro všechny generace

Z LUCERNY - VLEVO: VODNÍCI - PAVEL KRÁL A BOHOUŠ MÁČA; VPRAVO NAHOŘE: KNĚŽNA - JANA FABIÁNOVÁ, MLYNÁŘ - PAVEL NOVÁK, HANIČKA - MAJKA FRAŇKOVÁ, UČITELSKÝ MLÁDENEC - PETR SMETANA; DOLE: VRCHNÍ - PETR KOHOUT, KLÁSKOVÁ - LENKA NOVÁKOVÁ A JEŠTĚ JEDNOU MLYNÁŘ.

Nestává se často, že po zhlédnutí odpoledního představení chtějí děti vidět totéž ještě večer. Spíše se stává, že když rodiče vezmou děti na večerní představení tak že při něm usnou. Při představení Nového divadla se stalo obojí. V pátek jedno dítko unavené všedními starostmi usnulo. V sobotu zas holčička přemluvila rodiče, aby si dali repete. A vůbec se nestává, že rodiče s takovou chutí svým ratolestem vyhoví. Škoda, že v pátek zmíněný klouček usnul. Přišel o nezapomenutelnou scénu, kdy mladého vodníka Michala krotí paní Klášková. Vodník se šklebí, kření, dělá obličej a snaží se dostat k pro něj důležité vodě, ale Klášková, jak jsme mohli vidět v jiných scénách, je při krocení mužských žena nadměru zdatná a vodníka si za pomoci provázku ochočí jako pejska. Však on Klásek by o tom mohl vyprávět, co mu všechno zakazovala a jak ho uzurpovala. Jenže Klásek je dobrák od kosti, podobně jako herec Nového divadla Jiří Škoda, a na svou ženu si nestěžuje. Naopak všude ji chválí.

Zmíněná holčička, která jako ostatní dívky jejího věku miluje princezny, se zřejmě zamilovala do překrásné kněžny. Nejen ona, málem se to podařilo i mlynářovi, který ji provázal po lese s Lucernou k

zámečku. Tato scéna byla sledována obzvláště dospívající mládeží. Nutno říci, že kdyby se jednalo o současnou *soap operu*, tak by kněžna mlynáře svedla, ten by měl výčitky a CTV by to dokázala roztáhnout na třicet pokračování. Nestalo se tak a mlynář včas nasadil zpátečku. Čímž si zachoval nejen charakter, ale ani neztratil přízeň starší, spíše puritánsky založené, generace.

Sobotnímu představení rovněž předcházela předvolební schůze v hale svatého Václava. Příznivci *Zelených* se plně ztotožnili s mlynářem a jeho požadavkem zachránit lípu. *Sociální demokraté* naopak viděli hlavní problém v učitelském pomocníkovi Zajíčkovi a mohli pozitivně hodnotit zlepšení jeho ekonomické situace. Příznivce ODS naopak potěšil důraz na soukromé vlastnictví. Feministky si přišly na své, když Hanička uhájila svou nezávislost. Kdyby na představení byl přítomen Václav Havel jistě by vyzvedl mlynářův odpor, jeho disidentství a boj za lidská práva.

Viděli jsme i generační problém: starý vodník Ivan versus vodník mladší Michal. Při tom jsme si mohli uvědomit, jak to mladší generace neměla nikdy lehké. Ani u vodníků. Nechuť přenechat rybník, jezírko či

korýtko je všeobecně známá a staré struktury ovládaly českou politiku nejen v dobách, kdy existovalo nevolnictví, ale i v dobách Aloise Jiráska na přelomu století a situace se nezměnila dodnes. Ať se jednalo o starého vodníka nebo mladého oba nakonec získali srdce diváků, protože nikoho neutopili. Jen já jsem záviděl panu Máčovi, který hrál toho mladšího vodníka krásné červené boty. Chtěl jsem je odkoupit, ale pohotiví zástupci Baťova muzea mne předběhli a dají je do vitríny hned vedle špičatých bot Johna Lennona z roku 1964.

Můj přítel Jiří Vočka na dotaz komu fandí ve fotbale, odpověděl, že na fotbal nechodí fandit, ale pouze kritizovat. Já zase do divadla nechodím kritizovat, ale fandit a tentokrát jsem fandil vítěznému týmu. Po takovém zápase většinou skandují diváci: „Hoši, děkujem!“ Chtěl bych zakončit „Herci, děkujem!“ Je zapotřebí poděkovat nejen hercům, ale jak napočítal Pavel Král v programu, všem dvaatřiceti lidem, kteří se na představení podíleli. Čili „Nové divadlo! Děkujem!“ A nejen jim a nejen za toto představení...

Aleš Březina
